

L'experiència de traduir Pla al serbi

Visat núm. 2
(octubre 2006)
per Igor Marojević

La decisió de traduir Josep Pla al serbi forma part del meu costum de traduir només els escriptors que m'estimo i en els quals trobo una sensibilitat semblant a la meva. (Em sento especialment a prop de Robert Bolaño i Josep Pla.) Com que en la meva pròpia prosa utilitzo el cinisme, la ironia i els diàlegs plens d'humor, l'experiència de traduir *El quadern gris* —que en bona part consisteix en les esmentades estratègies poètiques— va resultar ser un exercici extremadament eficient per a la meva pròpia escriptura. Dic extremadament eficient, perquè Pla sap utilitzar aquestes estratègies d'una manera extremadament eficient.

El català de Pla és molt complex, ha modelat la llengua com a tal i ha influït en tota una sèrie d'autors posteriors de gran qualitat, entre els quals cal destacar probablement Quim Monzó. A vegades trobava molestes les descripcions llargues de la natura, perquè no sóc cap deixeble del panteisme, però fins i tot aquests passatges em van servir per entrar en contacte amb un català elaboradíssim, i sense això probablement no hauria estat capaç de traduir aquesta obra complexa que té una estructura tan original. De totes maneres i sense falsa modèstia diré que vaig tancar la meva introducció a l'edició sèrbia amb les paraules de Carme Rigalt, segons la qual: «Pla tuvo la desgracia de escribir su obra maestra a los veinte años».

Igor Marojević és escriptor i traductor.

Traduït per Simona Škrabec